

Песни запишани од Наум Ј. Ристески.

**Извор вода извираше,
малој моме налеваше,
и со вода зборуваше:**

- Ори водо, бистра водо,
што сум бело и црвено,
уште да сум црнооко,
би ме зело цареоно,
цареоно арнатарче;
дење, ноќе, азно броит,
на утро ми на лов одит,
на лов одит, пред двор врвит,
и по мене подвикујет:

- Ој девојче, добро моје,
ај излези на чардаче,
да ти вида бело лице,
дали веѓи оцрнеле,
дали усте подгорело?

Девојчица му велеше:

- Врви лудо, ти не викај,
ја сум било на клаенец,
над вода се погледало,
ја за тебе не прилича!

*

Излегов да се прошета
низ таа пуста Битола,
нив Еврејското маало,
што видов едно девојче,
едно девојче Еврејче,
руса си коса чешлаше,
и ја му реков, пак реков:

- Оре, деојче, Еврејче,
не чешлај коса в недела,
туку чешлај ја в сабота,
в сабота празник еврејски,
в недела празник рисјански,
во црква служба се служи.

*

По друм врват, сејменине,
по друм врват, лаф си чинат:

-Ка одиме во Ижишта,
во Ижишта кај Никола,
да видиме Величето,
дали носит гаќи поли,
гаќи поли чинтијани,
чинтијани и елече,
и елече со петлици,
дали носит и кондури,

и кондури со цвеќиња.

*

Извикнал Стојан подвикнал,

оданде Кала Марија,

зад бегоана корија:

- Жали ме мајко, плачи ме,

оти ме Турци пленија!

- Жалам те, синко, плачам те,

дури да гламна рашумит,

корија да се учинит,

ергени шума да сечат,

деојки шума да влечат,

лисници да и напраат.

*

Девојче, девојче – гранче јоргованче,

гранче јоргованче – црвено јаболче,

црвено јаболче – грутка шеќероа,

грутка шеќероа – киска босилкоа,

киска босилкоа, не стој спроти мене,

не стој спроти мене, изгорев за тебе.

- Гори лудо гори, и ја така гора,

како лен за вода, босилек за сенка.

Песни запишани од Ристо Апостолоски.

Шетат лудо низ горица зелена,

тутун пијет со сребрена цигара,

немат лудо с кого да с разговарат,

коња јаше с коња се разговарат:

- Думај коњу, оба да си думаме,

кај што бевме синоќ вечер на конак,

тук имаше три девојки убаји.

Постарата не беше толку убава,

посредњата – сопаши сабја љуби ја!

Најмалата – продај си коња, земи ја.

*

Ој Коцано, девојко,

каде ти је татко ти?

- Ој, Тодоре, терзијо,

татко ми је во гора,

да ми берет шума,

да ми ранит буби,

да ми вијат свила,

ќе си везам марама,

ќе даруам сватоји.

*

- Отвори ми, моме,

добро, постели ми!

- Лудо море лудо,
не ти отворуам,
не ти постелуам,
синоќа си дојде,
од Будима града,
ти не ми донесе,
једен мален бакшиш,
једен калап сапун,
бело да с еперам,
бело да ти одам.

*

Излегов да се прошетам,
низ лозје, низ бело грозје.
Там најдов мало девојче,
на бел си камен седеше,
бело си грозје зобаше.
- Девојче, бело фустанче,
изгорев моме за вода,
кај имат вода студена?
- Деј гиди лудо и младо,
там долу, долу под село,
во ливаѓено косени,
тук има чешма шарена,
изми се, лудо, напи се,
и вамо долу донеси.

Од книгата „Македонски народни песни од Порече“ од Татјана Каличанин, Скопје 2006.
(Подготви Марко Китевски)